

Αλίνα Ιωάννου

ο Σβούρας έριξε
το Χριστουγεννιάτικο
δέντρο

εικονογράφηση
Emma Louise Clarke

διόπτρα

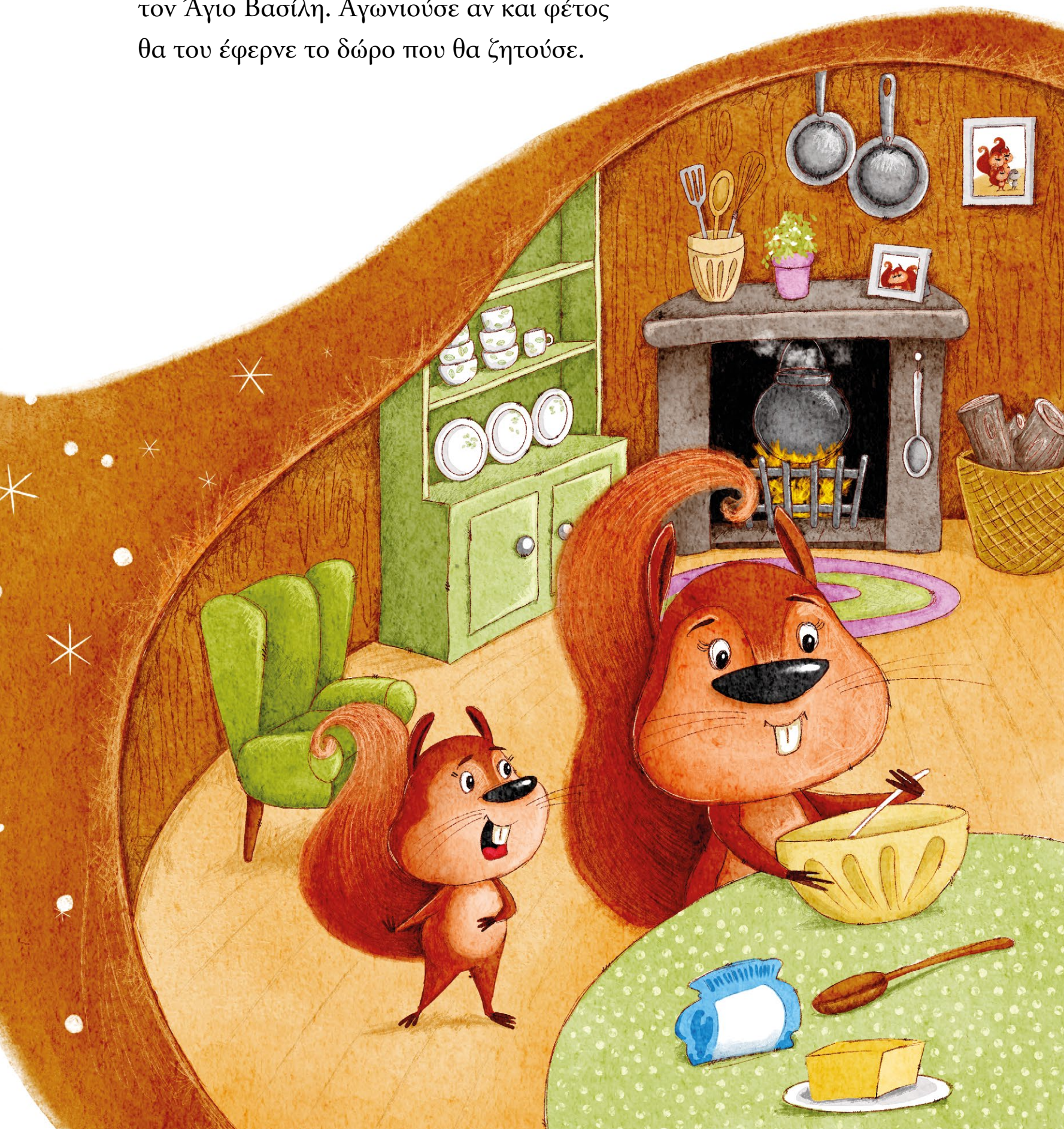

Ο Σβούρας χάζευε έξω από το παράθυρο της φωλιάς του τις πρώτες χιονονιφάδες να πέφτουν. Σκεφτόταν ότι δεν υπάρχει ομορφότερη περίοδος του χρόνου από τα **Χριστούγεννα**.

Η μαμά του φρόντιζε κάθε χρόνο να φτιάχνει **κουραμπιέδες** και **μελομακάρονα** και στόλιζαν όλοι μαζί το χριστουγεννιάτικο δέντρο, ακούγοντας τα αγαπημένα τους γιορτινά τραγούδια.

Εκείνες τις μέρες, ο Σβούρας σκεφτόταν πάντα τον Άγιο Βασίλη. Αγωνιούσε αν και φέτος θα του έφερνε το δώρο που θα ζητούσε.

«Σβούρα! Πού ταξιδεύει πάλι
το μυαλό σου; **Ετοιμάσου!**»
φώναξε ο μπαμπάς του.

«Πάμε να φέρουμε το δέντρο. Ήρθε η ώρα να το στολίσουμε!»
Ο Σβούρας φόρεσε γρήγορα τις μπότες του κι έτρεξε πίσω του.
«Ευτυχώς ο μπαμπάς μου είναι πολύ δυνατός και θα μπορέσει να το κουβαλήσει», σκέφτηκε.
Ο μπαμπάς ξεκίνησε να σέρνει το δέντρο. Είχε ξεχάσει πόσο ψηλό και βαρύ ήταν.

Ο Σβούρας άνοιξε την πόρτα μ' όλη του τη δύναμη, έκανε μία σβούρα από τη χαρά του κι ο μπαμπάς έστησε το δέντρο μέσα στη φωλιά. Η μαμά άρχισε να ανοίγει το κουτί με όλα τα στολίδια.

«Μαμά, αύριο που θα έχουμε στολίσει το έλατο, θα γράψω το γράμμα μου στον Άγιο Βασίλη! Έχω αποφασίσει τι θα του ζητήσω φέτος».

«Εντάξει, Σβούρα! Είμαι σίγουρη ότι θα σου φέρει ό,τι ζητήσεις».

